

Szilágyi Ákos

(üveggyöngyjáték)

*minden mindennel összefügg
az egész világ – függvény!
nincs képzet ennél kényyszerűbb
nincs ennél durvább önkény*

*minden mindennel összefügg
fügét mutat a törvény
nincs ennél világ ésszerűbb
nincs ennél forgóbb örvény*

*íme az ember – függeteg!
s habár lejött a fáról
függő maradt és nagybeteg
függeszkezdjék is bárhol*

*legördül lét vasfüggönye
fentről dördülő vastaps
felhúzódik az Úr únye –
ő a Pusztai Farkas*

(enyészállat)

*ím e pompás tenyészállat
nem tudja hogy enyészállat
föl-le sétál tündököl
pedig mindjárt megdögöl*

*böködik villanybotozzák
egy csapással letaglózzák
ellenérvekből kifogy
utoljára – összerogy*

*ám letelik munkaóra
test kerül föl húskampóra
megdermed a csigasor
bűtő várja valahol*

*aztán veszik viszik adják
pirítják nyáron forgatják –
a lakoma alakul!
bűneinkért így lakol*

(téli táj)

*pillanatra tavasz lett
nyár az örök télben –
odaátrol üdvözlés
halál ellenében*

*fogsor vakít fagyba vert
Nap – ráfogott fegyver
visszaverni kénytelen
fényét kegyeletlen*

*a szikrázó hómezőn
arcok – tányéraknák
tavasz táncol féleszűn
lábát mintha raknák*

*kézen-közön fényözön
gyászfonatú tájban
foszladoznak – annyi szent
nem haltak hiában*

*varjak tánca karnevál
kéz a kézben – hullák
örömóda – dance macabre
éjszakája hull ránk*

(albo dies notanda lapillo)

*az egyik nap fényesebb
a másik nap tompább
éj égboltján fény-sebek
kis csillag-rovátkák*

*fehér napok – feketék
kopognak mint talpfák
egyik nap csak fekketnék
másik nap meg Sonntag*

*fehér nyár – fekete tél
betyárból lett pandúr
burkolódik a kötél
nyak körül megfordul*

*napok csörgő kavicsok
markában a sorsnak
meg-megrázza mintha csak
élvezné hogy sok van*

*utolsó nap – haladék
kihull az időből
halál lerótt illeték
e kétféle kőből*

.....

*fáj már minden porcikám
hajléktalan váznak
átvirrasztott éccakán
csillagok kukáznak*